

Cassà i les GAVARRES

EL dia 19 de maig d'enguany, tingué lloc, en el Casal Familiar, el tancament del II Cicle de Conferències Quinzenals. La 9.ª i última, fou donada per el nostre apreciat consoci Dr. Pompeo Pascual, amb el suggestiu tema «Cassà i les Gavarres en la Guerra de la Independència».

Féu la presentació del conferenciant, el nostre mestre de Català Sr. Manuel Tolosà. Adrecà, després, en nom de la Colla i en el seu propi, uns mots d'agraïment als conferenciants que tan amablement col·laboraren a portar a terme el II Cicle de Conferències.

El Sr. Pascual, començà explicant-nos per quin motiu era ell qui posava punt final a l'esmentat Cicle. Recordà l'assistència, d'ell i d'uns quants amics seus, en un dels col·loquis, celebrats el passat estiu, en el nostre local. Va explicar-nos que la vetllada, els produí una impressió tan falaguera, que decidiren donar un sentit de continuïtat a aquella coincidència.

Fou així, doncs, com un darrera l'altre s'anaren exposant els interessants temes, que han donat cos a aquest II Cicle de Conferències.

Qui millor que el propi conferenciant per explicar-nos-en l'últim? Ell, té la paraula:

«El treball que us presentaré no és pas fruit del meu esforç, sinó de la cooperació de molts d'altres. No sé si és vituperable o bé digne de lloança el fet de què dels meus entusiasmes, que encara són molts, en vulgui fer partícip als demés. El cas és que en les nostres excursions setmanals que no sols les fem per desentumir les cames sinó per intercanviar idees durant la caminada i també, no cal dir, per fer algun esmorzadic als Angels o per assaborir, asseguts al sòl de terra, unes costelles de xai tendre, exquisidament adobades pel nostre amic Estrach, acostumo a gallejar d'una certa erudició local que és tot el que puc aportar de la meua part davant les conteses plantejades. I les nostres excursions no s'aparten quasi mai d'aquest marc local. La ciutat de Girona sempre la tenim als nassos i em sorprèn com ho deurà fer a qualsevolga esperit, mitjanament sensible, si aquest es planteja el contrast que ofereix la ciutat quan se'l compara amb el paisatge dels voltants. Emmanllevant a Bajora si volguessim aplicar la visió que el nostre admirat novel·lista basc ens dóna de la ciutat de Cuenca, diríem que Girona té quelcom de castell, de convent i de santuari.